

וּבִטַּשׁ בְּעֵינָיו דְּרַבִּי אֲבָא, נָפַל עַל אֲנָפּוּי מִגּוֹ דְּחִילוֹ וְאִזּוֹ

קם אותו הצל שבו נתלבש נשמת רבי פנחס בן יאיר ובעט בעיניו של רבי אבא בכדי לרמוז

לו ששורשו הוא בבחינות עיני המלכות, ואז רבי אבא נפל על פניו מחמת היראה והפחד.

עַד דְּהָהָה נָפַל עַל אֲנָפּוּי, נָפַל קָרָא בְּפִימְיָהּ, דְּכַתִּיב,

(שיר השירים ז) עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֶשְׁבֹּן עַל שַׁעַר בֵּית רַבִּים

ובעוד שהיה רבי אבא נופל על פניו נפל בפיו הפסוק שכתוב 'עיניך ברכות בחשבון על שער

בת רבים', [קלג] דהיינו שבחינת חשבון וגיטריות הוא בבחינת עיני המלכות. וְאֵלֵּין

עֵינֵינוּ דִּילָהּ, פִּרְפְּרָאוֹת לָגוֹ חֲכָמָה עֲלָאָה, דְּאֵתְמַשְׁכָּא

מִלְּעֵילָא ואלו בחינות עיני המלכות הם פרפראות וענפים של החכמה העליונה שהיא

נמשכת אליה מלמעלה, דהיינו שסוד העינים של המלכות הם הענפים המתפשטים בה ע"י

החכמה והם סוד אותיות הו"ה שבמלכות, כי עין ימין היא אות ה' ראשונה ועין שמאל היא

אות ה' השניה והאות ו' הוא בחינת החוטם שבין העינים והם פרפראות, דהיינו שהם פארות

וענפים אל החכמה מאחר שהם מתפשטים מהחכמה (רמ"ק), וּמִגּוֹ חֶשְׁבֹּן

וּתְקוּפִין וְעִבּוּרִין אֶתְמַלְיִין, וְאֵתְעִבְדוּ בְּרִיכוֹת, דְּנִפְקוּ

מִיָּמִין, לְכָל סִטְרִין וע"י חשבון התקופות ועיבורי השנה והחודשים אז

מתמלאים עיני המלכות משפע החכמה עד שהם נעשים לבחינת בריכות מים בכדי להשפיע

את שפעם אל העולמות התחתונים, וזה השפע יוצא מהחסד שבימין אל כל הצדדים, (נ"א

אור הרשב"י

[קלג] ובביאור פשט הפסוק פירש"י עיניך – יושבים בשערי ירושלם העיר בת רבת עם

כבריכות אשר בחשבון המושכות מים, כן ועסוקים בחשבון תקופות ומזלות חכמות

עיניך על שער בת רבים חכמך כשהם ובינתם לעיני העמים מושכות כבריכות מים.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אֵינָנוּ עֵינֵינוּ) עַד דְּאֶתְפָּקְדָן לְכָל חֶשְׁבֹן וְעִבּוּרֵי דְסִיְהָרָא
 בְּלִבָּר (ס"א דְלִבָּר [קלד]), וְכִכְבֵּין וּמִזְלֵי, לְמַעַבְדַּ חֶשְׁבֹן עַד שְׁהֵם
 נִפְקָדִים וּמִשְׁפִּיעִים לְכָל בַּחֲנֻתֵי הַחֶשְׁבֹן וְעִבּוּרֵי הַשָּׁנָה וְהַחֲדָשִׁים שֶׁנִּמְצָאִים מִחוּץ לְמַלְכוּת
 הַנִּקְרָאת לְבָנָה, דְּהֵינּוּ עַד שֶׁמִּגִּיעַ הַשַּׁפַּע לְכָל מַחֲנוֹת וְחִיּוּלוֹת הַשְּׂכִינָה שֶׁהֵם הַכּוֹכְבִּים
 וְהַמְזָלוֹת וְשָׂאֵר צְבֵּא הַשָּׁמַיִם, בְּכַדִּי שֶׁעַל יָדָם יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֶשְׁבֹן שֶׁל הַתְּקוּפוֹת
 וְעִבּוּרֵי הַשָּׁנָה וְהַחֲדָשִׁים, וְדָא אִיהוּ עַל שַׁעַר בֵּית רַבִּים, דָּא אִיהוּ
 סִיְהָרָא דְלִבָּר וְזֶהוּ מִשְׁכַּב 'עַל שַׁעַר בֵּית רַבִּים', דְּהֵינּוּ שֶׁהַשַּׁפַּע שֶׁל הָאֶרֶץ עֵינֵי
 הַמַּלְכוּת הוּא נִמְשָׁךְ עַד הַלְבָנָה שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהִיא מִחוּץ לְאַצִּילוֹת שֶׁהִיא שַׁעַר לְכָל רִיבּוּי
 כָּל הַצְּבָאוֹת שֶׁלָּהּ (מק"מ).

הַחֲבֵרִים מִמְּשִׁיכִים לַהֲתַפְּעֵם מִהַחֲדָשׁ שֶׁחֶקֶב"ה בִּיקֵּשׁ מִמֶּשֶׁה שִׁירֶשֶׁה לְשִׁכְנָה
 לְשֵׁרוֹת עַל פִּנְחָם

אָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יוֹסִי, הֵחֱוָא מִרְגְּלָא קְדִישָׁא דְהוּהָ
 תַּחֲתוֹת יָדָךְ, מִגֹּז סִיעָתָא דְחֲסִידָא קְדִישָׁא דְאִיהוּ

גִּבּוֹן אָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יוֹסִי שֶׁזֶּאת הַמְּרַגְלִית הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִתָּה מִתַּחַת יָדְךָ שֶׁהוּא הַחֲדָשׁ
 שֶׁאִמְרַת שְׁאוֹת י' זַעִירָא דְּפִינְחָס הוּא מֵאַחֵר שֶׁפִּינְחָס זָכָה לְהַשְׁרָאת הַשְּׂכִינָה בְּהַסְכַּמְתּוֹ שֶׁל
 מֶשֶׁה, וְכָל זֶה הוּא מִחֲמַת שְׁזִכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַחֲבוּרָה שֶׁל הַחֲסִיד הַקְּדוֹשׁ שֶׁהִיא אֲצִלָּנוּ
 שֶׁהוּא נִשְׁמַת רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֶאֱרִי, כִּפְתָּה שַׁפִּיר אִיהוּ, וְאַהֲדָרְנָא בֵּיהּ

אור הרשב"י

[קלד] בן הוא גירסת המק"מ.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ובמה חידוש זה נאה ולכן אני צריך לחזור עליו. **וְהָא וְדָאִי לָא אֶצְטְרִיךְ לְאַפְקָא אֶתְתָּא, לְמִשְׁרֵי בְּאַתֵּר אַחֲרָא, עַד דְּבַעְלָה יִפְקֹד לָהּ וְיַהֲיִב לָהּ רִשׁוֹ לְמַהֲךְ** כי הרי בודאי לא ראוי להוציא אשה בכדי שהיא תשכון במקום אחר אם לא שבעלה יצווה אותה על כך והוא יתן לה רשות ללכת לשם. **וְאוֹדְעִין לְבַעְלָה בְּקִדְמִיתָא, וּמְפִיִּסִין לִיהּ, דְּהוּא יִפְקֹד לָהּ, וְיַהֲיִב לָהּ רִשׁוֹ לְמִיתָךְ לְהֵהוּא אַתֵּר** ולכן צריכים להודיע לבעלה בתחילה ולפייס אותו בכדי שהוא יצווה אותה ויתן לה רשות ללכת למקום אחר. **כִּךְ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פִּיִּס לְמִשְׁחָה, וְעַד דְּיַהֲב לִיהּ רִשׁוֹ,** ^[קלה] **וְאָמַר לִיהּ אִימָא אַנְתְּ, הֲנִנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, לְמִשְׁרֵי בְּנִיּוּיָהּ, וְעַד דְּיַהֲב לָהּ רִשׁוֹ לְמַהֲךְ תַּמּוֹן, לָא אֲזֵלַת** וכך הקב"ה פייס את בעלה של השכינה שהוא משה רבנו עד שהוא נתן לה רשות, בזה שהקב"ה אמר לו שתאמר אתה 'הנני נותן לו את בריתי שלום' שבזה השכינה שרתה על פנחס, וכל עוד שהוא לא נתן לה רשות ללכת לשרות על פנחס היא לא הלכה.

מנין לנו שראוי לבקש רשות ממשה שהשכינה תשרה על פנחס **מִנְלָן.** ומנין לנו שראוי היה לבקש רשות ממשה שהוא היה בעל לשכינה **מִצְדִּיקוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּיַהֲיִב לָהּ רִשׁוֹ, לְמִשְׁרֵי גֻזְרֵי צִדִּיקֵי**

[קלה] הרמ"ק גורס דיהב לה רשו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּהֵאֵי עֲלָמָא. וַיִּתְּבֹא עֲמֵהוּן, כְּכֹלָה גּוֹ קִשּׁוּטָהָא אלא הוא נלמד מצדיקו של עולם שהוא היסוד שהוא נותן רשות לשכינה לשרות בתוך הצדיקים בעולם הזה ואז השכינה יושבת עם הצדיקים ככלה הנמצאת בתוך קישוטיה, דהיינו שאז השכינה מקושטת ע"י המ"ן שמעלים אליה הצדיקים בעוסקם בתורה ובמצוות.

וַצְדִּיקָא דְעֲלָמָא חָמִי, וַחֲדֵי בְּהֵאֵי ואז צדיקו של עולם שהוא היסוד הוא רואה את זה והוא שמח בזה, מאחר שהשכינה שורה על הצדיקים ברשות וכך היה הדבר אצל משה רבנו. **אֲבָל בֵּין דְּרוּעֵי דְּבַעְלָה שְׂכִיבַת, וְאַתְהֵדֶרֶת לְמַחֵי בְּחֵדִיָּהּ, וַתִּבֶּת לְבַעְלָה** והנה באמת השכינה שוכבת ונמצאת בין זרועות בעלה שהם החו"ג ואח"כ היא חוזרת משם בכדי לשכון על הצדיקים ואח"כ היא שוב חוזרת לבעלה. **כְּמָה דְּאַתָּא אָמַר, (אסתר ב) פְּעֶרֶב הִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה. פְּעֶרֶב הִיא בָּאָה, לְגַבֵּי בַעְלָהּ** וכמש"כ 'בערב היא באה ובבקר היא שבה', דהיינו שבערב היא באה אל בעלה, דהיינו שבחצות הלילה היא עולה מהבריאה אל הייחוד עם בעלה. **וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה, לְגַבֵּי צְדִיקָיָא דְעֲלָמָא** ובבקר היא שבה אל הצדיקים שנמצאים בזה העולם, בסוד ששורה על הצדיקים שלמדו תורה בלילה חוט של חסד ביום [קלז].

וְכֹלָא בְּרִשּׁוּתָא דְּבַעְלָה. (הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים לז) וַצְדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן)

אור הרשב"י

[קלז] כדאיתא בחגיגה דף יב עמוד ב' אמר ריש לקיש: כל העוסק בתורה בלילה – הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר יומם יצוה ה' חסדו ומה טעם יומם יצוה ה' חסדו – משום ובלילה שירה עמי.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000